

ת"פ 59681/11/20 - מדינת ישראל נגד רשא חמוד

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 59681-11-20 מדינת ישראל נ' חמוד

בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

רשא חמוד

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירת ניסיון תקיפת שוטר, לפי סעיף 273 + סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ובעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 2.7.20 שהתה הנאשמת בשעות הבוקר בתחנה המרכזית לב המפרץ כשהיא ללא מסיכה על פניה, וזאת בניגוד להוראות שהיו בתוקף באותה העת וחייבו עטית מסיכה במקום ציבורי בשל מגפת הקורונה. שוטרים שהבחינו בנאשמת ביקשו ממנה להזדהות אך היא סירבה והבהירה שהיא עושה זאת על מנת להימנע מקבלת דו"ח. במשך מספר דקות הסבירו השוטרים לנאשמת את חובתה להזדהות ואת השלכות סירובה, אך היא ניסתה להתרחק מהשוטרים ואלו הודיעו לה שהיא מעוכבת לצורך זיהוי בתחנת המשטרה. הנאשמת סירבה להתלוות אל השוטרים, וכשהודיעו לה שהיא עצורה וניסו לאזוק אותה, היא התיישבה על הרצפה, השתוללה, הניפה את רגליה לכיוון השוטרים ופגעה באחד מהם. לאחר שנאזקה והובלה לניידת ניסתה לנשוך את השוטר הנוסף, המשיכה להשתולל וניסתה למנוע את הכנסתה לניידת.

תסקיר שירות המבחן

2. שירות המבחן הגיש תסקיר מפורט על אודות הנאשמת ומטעמים של צנעת הפרט לא אפרט יתר על המידה את הדברים (ע"א 6356/20 פלוני נ' מדינת ישראל (21.10.2021)). בתמצית ייאמר כי הנאשמת כבת 23 כיום, רווקה ומתגוררת לבדה במרכז הארץ. צוין כי לנאשמת נסיבות אישיות משפחתיות מורכבות וכי היא חוותה ילדות קשה. ביחס לביצוע העבירות קיבלה הנאשמת אחריות למעשיה, הביעה חרטה וטענה שמאז ערכה שינוי בהתנהגותה. שירות המבחן ציין שהנאשמת נוהגת לעשות שימוש בקנבים ותלויים נגדה שני כתבי אישום בנושא. שירות המבחן התרשם מרצון כן בשינוי ומרמת סיכון נמוכה להישנות עבירות אלימות, אך ציין שהנאשמת זקוקה לטיפול מפוקח שיסייע לה להתמיד בטיפול. לאור כך המליץ שירות המבחן על צו מבחן פיקוחי למשך 18 חודשים במהלכו תשולב הנאשמת בתוכנית ייחודית המתקיימת באוניברסיטת תל אביב ומיועדת להכשיר צעירות שחוו מצבי מצוקה לשמש "מנטוריות" המסייעות לנערות

במצוקה וכל זאת אגב פיקוח וטיפול של השירות. ביחס לביטול ההרשעה לא בא שירות המבחן בהמלצה לעשות כן והנאשמת אכן לא עתרה לכך.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירות, לערכים המוגנים שנפגעו ולנסיבות ביצוע העבירות. ביחס למתחם הענישה הוגשה פסיקה ונטען שהוא נע בין חמישה חודשי מאסר בפועל ועד עשרה חודשי מאסר. המאשימה טענה שהאמור בתסקיר שירות המבחן אינו מצדיק חריגה ממתחם הענישה, בין היתר בשל כך שהנאשמת ממשיכה לצרוך סמים. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה למקם את עונשה בחלקו האמצעי תחתון של המתחם, שיכול וירוצה בעבודות שירות, וכן להטיל מאסר מותנה, פיצוי וצו מבחן.

4. ב"כ הנאשמת טען כי מדובר באירוע נקודתי שאינו מתוכנן, וכי לא הופעלה אלימות קשה כלפי השוטרים והתקיפה באה לידי ביטוי בניסיון נשיכה ולא מעבר לכך. לאור כך נטען שהמתחם כולל אף את האפשרות להימנע מהרשעה, ובחלקו העליון מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשמת, ביקש הסנגור לאמץ את המלצות שירות המבחן, תוך שהודגשו נסיבות חייה המורכבות, חלוף הזמן, נטילת האחריות והתכנית הייחודית עליה המליץ השירות.

5. הנאשמת בדבריה האחרונים ציינה שלמדה את לקחה, הדגישה כי האירוע נבע מתסכול ומחוסר יכולת כלכלית לשלם את הדוח, וכי כיום הייתה פועלת באופן שונה.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. לא אחת נקבע כי "משטרת ישראל היא הלכה למעשה הגילוי היום יומי של שלטון החוק במדינת ישראל" (ע"פ 9878/09 מדינת ישראל נ' מוסא (20.9.2010)). משכך, עבירות המופנות כלפי שוטרים פוגעות לא רק בשוטרים המסוים, אלא בשלטון החוק וביכולת המשטרה להשליט חוק וסדר. במקרה זה מדובר באירוע שהתרחש במקום ציבורי, לעיני כל, במהלכו נעשה אף ניסיון לנשוק את השוטר כך שהפגיעה בערכים אינה במדרג נמוך.

7. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, מדובר באירוע שהתרחש במקום ציבורי במהלכו עמדה הנאשמת בסירובה להזדהות משך מספר דקות. התנגדות הנאשמת למעצר הייתה אלימה אך לא מדובר באלימות ברף גבוה, לשוטרים לא נגרמה חבלה ומקובל עלי שהיא נבעה ממצוקה בשל מצבה הכלכלי. ביחס לניסיון הנשיכה, הרי שמדובר במעשה אלימות ממשי ואולם כתב האישום לא ציין במה התבטא הניסיון (היינו מה המעשה שביצעה ועד כמה הייתה קרובה להשלמת הביצוע) ומדוע לא צלח, ואניח עבורה את ההנחה הטובה יותר.

8. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים אפנה לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 1860/07 **נחמני נ' מדינת ישראל** (14.6.2007), בו נידון נאשם לשבעה חודשי מאסר בפועל בשל כך שבעט בבטנו של שוטר, נשך שוטר אחר ותקף שוטר שלישי; ע"פ 8414-09-11 **חחיאשוילי נ' מדינת ישראל** (12.9.2012), בו נידון נאשם לעונש מאסר בן ארבעה חודשים בדרך של עבודות שירות, וזאת בשל כך שנשך שוטר באפו; רע"פ 2014/21 **אביהו חיון נ' מדינת ישראל** (22.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים והפרעה לשוטר בכך שצפר לניידת משטרה שעצרה בכביש לפניו וכשניגשו אליו השוטרים איים עליהם. על הנאשם נגזרו חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות. ערעורו נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש ובית המשפט העליון ציין כי "העונש שהושת על המבקש מידתי"; רע"פ 4578/20 **אליהו איצחייק נ' מדינת ישראל** (23.7.2020), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים, העלבת עובד ציבור והפרעה לשוטר ועניינו הסתיים באי הרשעה ונגזרו עליו צו של"צ והתחייבות; רע"פ 5759/20 **אסאמה אזברגה נ' מדינת ישראל** (23.8.2020), בו נידון נאשם שהורשע בעבירות תקיפת עובד ציבור ואיומים בכך שהיכה פקח עירייה שהחל לרשום לחובתו דו"ח וגרם לו לסימן אדום. לאחר מכן עקב אחרי הפקח ואיים עליו. הנאשם נידון לשישה חודשי מאסר בפועל, והפעלת מאסרים מותנים כך שסה"כ הוטלו עליו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. במקרה זה הממונה לא קיבלו לעבודות שירות והוא נשא את עונשו בכליאה; עפ"ג 14791-02-22 **מוסא מוחמד עלי נ' מדינת ישראל** (18.5.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים והפרעה לשוטר בכך שקילל שוטרת שביקשה ממנו להזדהות, איים עליה וירק לעברה. נקבע כי מתחם הענישה נע בין חודש מאסר בפועל ועד שמונה חודשי מאסר בפועל והוטלו עליו ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות; עפ"ג 10329-09-21 **מדינת ישראל נ' סאמי סווחארה** (15.3.2022), בו הוטלו צווי של"צ וענישה נלוות על שני נאשמים שתקפו מאבטח ושוטרים בבית חולים, וזאת בשל עברם הנקי ושיקולי שיקום.

9. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירות, בנסיבות ביצוען, נע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל שניתן לשאת בעבודות שירות.

קביעת עונשה של הנאשמת

10. המחלוקת בין הצדדים עניינה בשאלה אם יש להטיל על הנאשמת עונש מאסר בעבודות שירות, או שמא ניתן להימנע מכך. שני הצדדים מסכימים שיש להטיל על הנאשמת צו מבחן במסגרתו תעבור הליך טיפולי ארוך וייחודי וכאמור השאלה היא ביחס לרכיב המאסר בעבודות שירות בלבד. אקדים ואומר כי לדעתי אין הצדקה להחמיר עם הנאשמת עד כדי הטלת עונש מאסר ולו בעבודות שירות וניתן להסתפק בצו מבחן ובענישה נלוות ובכך תושג תכלית הענישה במקרה זה. אנמק מסקנתי להלן.

11. הנאשמת שלפני היא צעירה כבת 23, עברה נקי, נסיבות חייה קשות ומורכבות והיא קיבלה אחריות מלאה למעשיה. האירוע התרחש לפני כשלוש שנים ומאז דומה שהיא ערכה שינוי ממשי בחייה. בעניין זה התרשמתי לחיוב מדבריה בפני ומרצונה לשנות את דפוסיה ולנהל אורח חיים נורמטיבי. אף שירות המבחן התרשם ממנה באופן דומה והמליץ על שילובה בתוכנית ייעודית וייחודית שעשויה לסייע לה באופן ממשי ולהביא תועלת חיובית אף לחברה כולה. ההתרשמות הכוללת הייתה שהנאשמת מגלה מודעות לגורמים שהביאו אותה לביצוע העבירות וכי היא מסוגלת לבחון את התנהלותה ולרכוש כלים להתמודדות עם מצבים דומים בעתיד. מהאבחון עלה אף שרמת הסיכון להישנות עבירות בעתיד נמוכה ובכל מקרה הטיפול יסייע להפחתתו. כל אלו מביאים למסקנה בדבר קיומם של סיכויי שיקום לא מבוטלים

אשר אף אם אינם מצדיקים חריגה ממתחם הענישה (וזו אינה נדרשת לצורך הימנעות מעונש מאסר) מצדיקים התחשבות והקלה. לא התעלמתי מכך שהנאשמת טרם החלה בהליך טיפולי כלשהו וכי "המשקל שיש לתת לשיקולי שיקום אמור להיות מושפע מאורכה של כבדת הדרך שכבר עבר הנאשם" (ע"פ 1167/21 **טארק חוג'יראת נ' מדינת ישראל** (31.5.2021)). כאמור, במקרה זה לא נדרשת חריגה ממתחם הענישה ומשכך, לא סברתי שהימנעות מעונש מאסר מהווה מתן משקל יתר לשיקולי השיקום. אציין עוד בעניין זה כי לדידי, עונש מאסר בעבודות שירות עלול דווקא לפגוע בסיכויי השיקום וראוי להותיר את הנאשמת פנויה לעבודה ולהשקעת זמן בהליך הטיפול. מדובר בצעירה נעדרת מעגלי תמיכה אשר תתקשה לדעתי לשלב עונש תובעני כמאסר בעבודות שירות עם אורח חייה ועם ההליך הטיפולי האינטנסיבי המתוכנן עבורה. שקלתי אם נכון לחייבה בצו של"צ ולו קצר, ובסופו של יום באתי לכלל מסקנה שיש להימנע אף מכך, מאותם נימוקים. אציין שאף שירות המבחן לא המליץ על צו של"צ.

12. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני מטיל על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. **אני מעמיד את הנאשמת בפיקוח שירות המבחן למשך 18 חודשים.** הוסבר לנאשמת בלשון פשוטה שעליה לקיים את הוראות שירות המבחן וכי הפרה של הצו עלולה להוביל להפקעתו ולהטלת עונשים נוספים.
- ב. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור במשך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשעה.
- ג. קנס בסך 2,000 ₪. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.7.23 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועד, תעמוד ביתרה לפירעון מיד.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

המזכירות תשלח את גזר הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, י' אייר תשפ"ג, 01 מאי 2023, במעמד הצדדים.